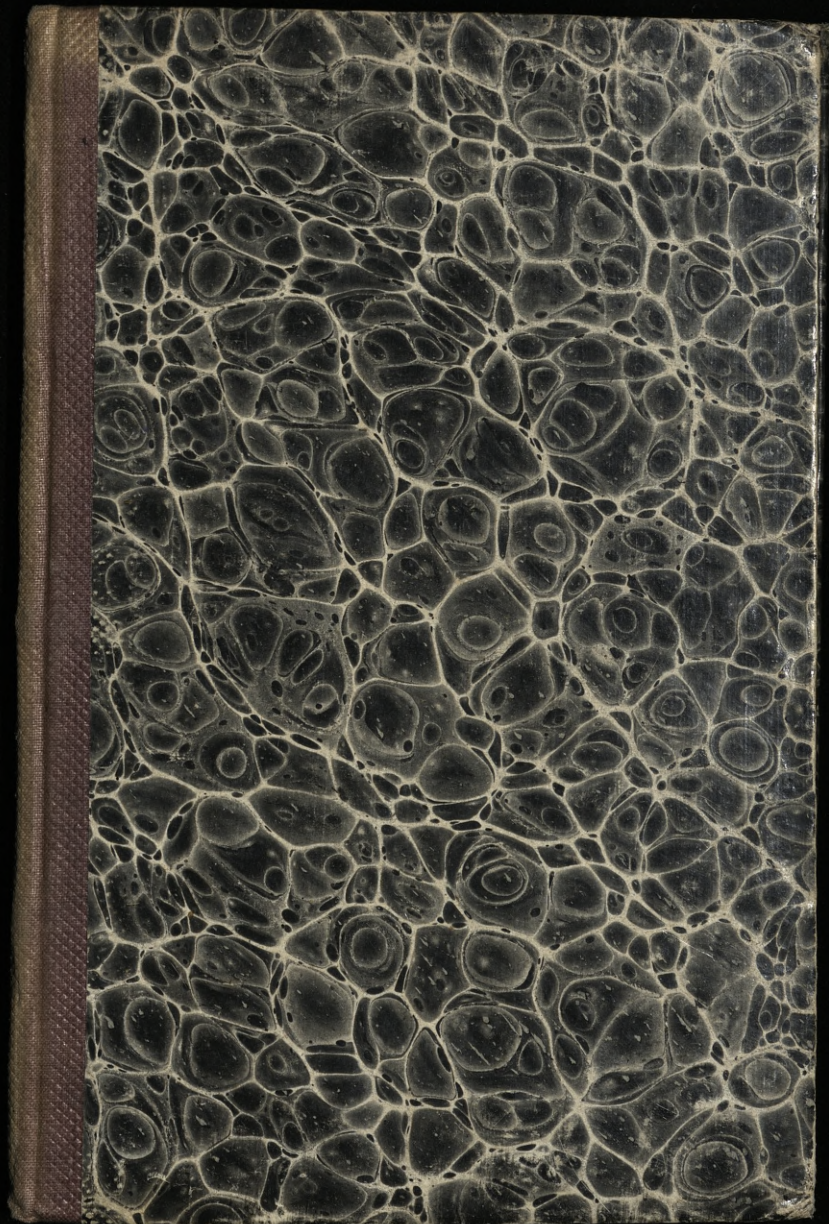
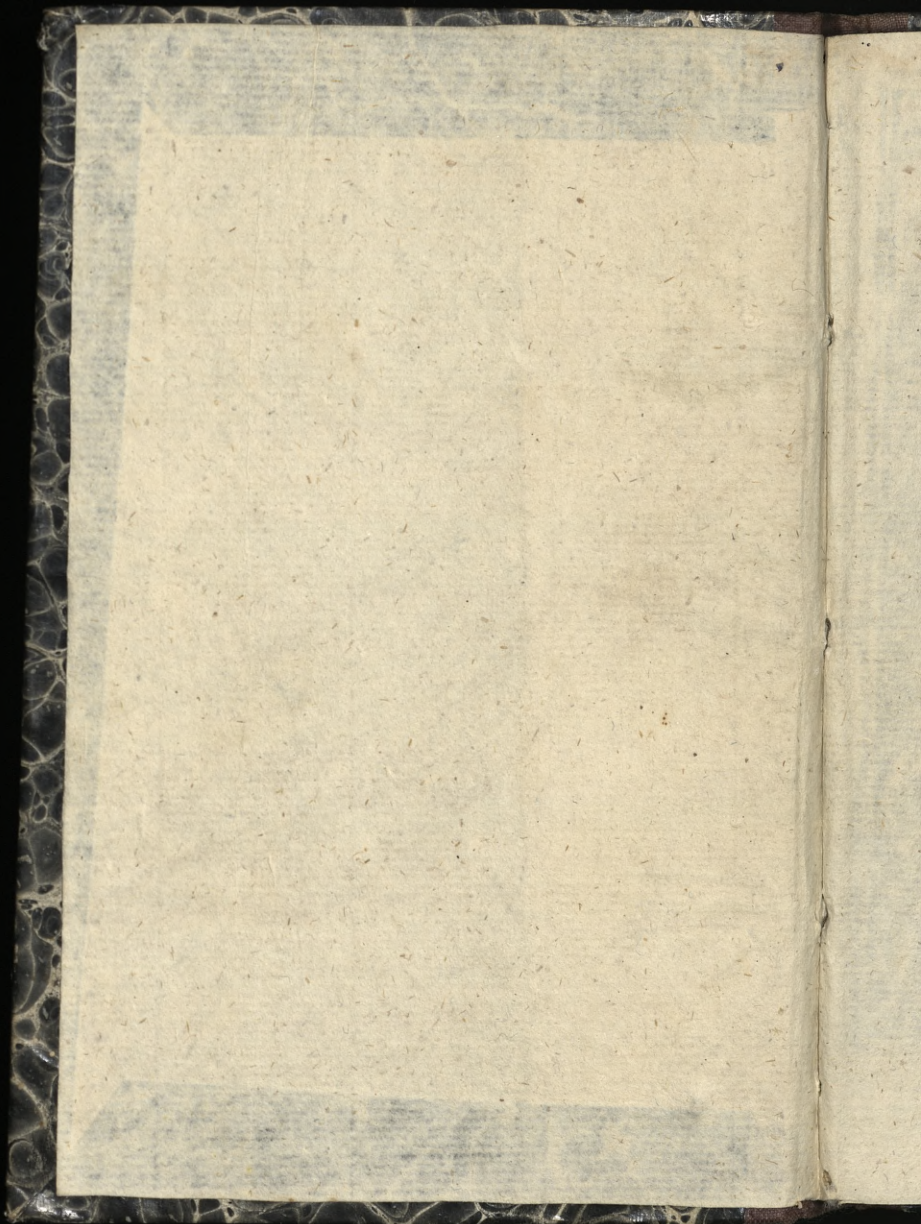
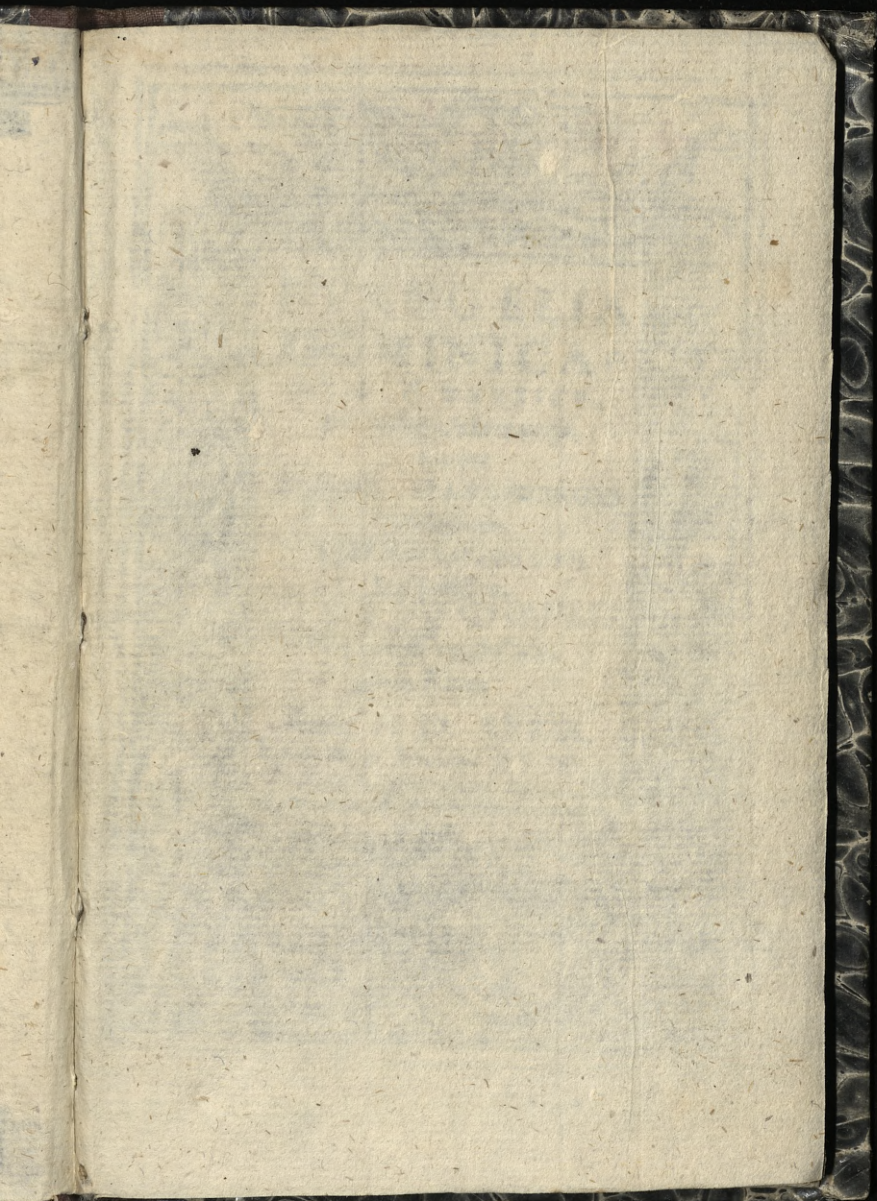

4. 11. 11. 11. 11.

EVANGELIA
DOMINICA

LIA IN VERSICV.

los extemporaliter uersa.

Autore

IOANNE SPANGEBERGIO

Herdesiano,

Apud Northusianos uerbi

Dei ministro.

MINISTRI CHRISTI

Sunt q. ego

Vitebergæ apud Geor-
gium Rhau.

Anno M. D. XXXIX.

*Empta p. Brucian. A. Orlorag.
Ciminate. G. Brucian. Laminian.*

*Compita n. sciunt loca q. p. p. p.
lme, hoc est q. p. p. p. p. p. p. p. p. p.
cunus n. d. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p.
q. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p.*

Διατίχοp Ex verbis Euangelij Marci i. Relis
piscite & credite Euangelio.

Heus miseri et fontes respiscite credite Christo
Atq; Euangelicum concelebrate melos.

τετασχοp. Ex verbis Euangelij Math. ii.
Venite ad me omnes. q. laborat

Heus agite o miseri duro sub pectore pressi,
Ad mea veloci currite sancta pede.
En ego felici vos exaturabo quiete,
Et superum in cetu premia digna feram.

13988

MODESTO ET STUDIO

so adolescenti lusto lonæ optimi viri

D. Doctoris lusti lonæ filio

S. D.

Ameti charissimeluste, parē
tem habeas domi, cum pium,
tum eruditum, cuius ingeni
um, studia, mores, Orationis
deniq; splendor & foelicissima
copia vbiuis terrarum relucet, Sisq; ea
in vrbe, vbi videre licet homines insig
nes, audire pios, conuersari eruditis &
in omniū rerum scientia peritissimis, a
quibus semper & melior & eruditior
abire potes, vt profecto non opus fue
rit me tuis studijs calcaria adhibuisse, q
alias in bonarum literarum studio spon
te decurrere soles. Propter multa tamen
parentis tui optimi viri erga me benefi
cia, & ob singularem tuam in bonas lite
ras diligentiam non potui cessare, quin
meam erga te voluntatem munere ali
quo declararem, Idq; potissimum ea de
causa. Nam quum parens ante annos a

A ij. liquot.

liquor ob pestis furorem ageret in pa-
tria, valde mihi placuit tua indoles, et
quoties tenellum tuum contemplerer
vultum, his verbis omnia tibi semper
fausta precabar. Maeste puer virtute ani-
mi comitare parentem. Nec prorsus sa-
neme fefellit ista precatio. Quare cum
videā te nunc summam nauare operam
in omni disciplinarum genere, volui
quoque hoc munusculo te ad sacrarum li-
terarum studia inuitare, vt aliquando
Deo propitio eques filius patrem, Poe-
ta poetam, Theologus theologum. Nō
hic offendes fateor, quod Maronis oleat
lucernam. Extemporarium est quod do-
no, quod horis quasi succisuiis, cum in-
terquiescere omnino non licuit, potius
effudi quam edidi. Proinde quantum
fieri potuit, ad Evangelistarum verba
proxime accessi, quare nec multū quoque
peregrini ornamentum infarciui. Tu quic-
quid hoc est, optime adulescens, boni cō-
sule & vale. Northusiae 1538. primo
Novembris.

Ioannes Spangeberg

DOMINICA PRIMA

ADVENTVS. Matthei XXI.

Christus ubi cliuum montis conscen-
dit oliuæ,
E socijs binos mittit, quibus ista pro-
fatur.

Ite in castellū, qđ coram.cernitis, ite.
Hic asinam et pullum solitum ad presepe ligatos
Inuenietis ait; confestim adducite, Si quis
Forte rogat, vestro narrate opus esse magistro,
Mox dimittet eos. Hi iussa fideliter implent,
In biuio soluunt pecudes, De astantibus vnus
Quid facitis dixit soluentes pullum asinamq;
Illi, vt prædocti, dicunt opus esse magistro,
Adducunt, vestremq; locant, prebentq; sedendū
Obuia saluifico recinit plebs cantica Christo,
Et virides refecat frondes, terramq; coronat
Floribus, & magna Christum cum laude salutat.
Quaq; iter est Christo, populi exultātis amictus
Sternitur, & pueri Dauid de germine regem
Ore canūt, ducūtq; choros, geminātq; triūphos,
Gloria in excelsis, pax in cœlestibus aulis,
Nomine qui venit in domini, rex sit benedictus
Sic Solymorū urbē Christus penetrauit asello,
Et templum ingressus docuit mandata parentis.

A

¶

Domines

*Adventus Domini in iudiciu[m] & regnu[m] que signa
precedent Inan: pro sua deservit. Double aqua
magistate et virtute sub fructibus suis, vltimis et
sumis hinc mirando mirum in modum comprobatur*

DOMINICA II. ADVENTVS

Lucæ XXI.

qui obliuiscuntur quod scribit lumen suu[m] qui obliuiscuntur

IN Sole & Luna & stellis ingentia sient *Deo*

prodigia Prodigia, in terris populi pressura *timentis*

Pre sonitu Pre sonitu & magno tabescent æquoris æstu

Tunc veniet Christus iudex in nubibus altis,

In virtute Dei In virtute Dei, atq; in maiestate potenti,

Hæc vbi signa aderunt, oculos attollite læti,

Respicite Respicite, atq; meis sursum qui fiditis armis,

Nam vestra in coelis & vita salutis Nam vestra in coelis & vita salutis p[ro]p[er]inquant

Sicut vbi ficus vernali germinat astra Sicut vbi ficus vernali germinat astra

Non procul æstatis Non procul æstatis, declarat adesse decorem,

Sic satis ostendunt ea signa nouissima mundi Sic satis ostendunt ea signa nouissima mundi,

Et prope adesse Dei regnu[m] immortale potentis Et prope adesse Dei regnu[m] immortale potentis.

Omnia transibunt, semper mea verba manebunt,

DOMINICA III. ADVEN.

Matthei XI.

Vinctus Ioannes cum facta audisset Iesu,
Discipulos misit binos, qui talia promant.

Tu ne pios homines venisti soluere Christus?

An post hac superest aliam sperare salutem?

Ferte, ait, hæc vestro, Christus, responsa magistro,

Lumina cæca vident, vox redditur optima mutis

Incedunt

Incedunt claudi, surdis referantur & aures,
Lurida lepra fugit, defunctaq; corpora surgunt,
Pauperibus vitæ æternæ bona nuncia dantur,
Et foelix fuerit qui non offensus in illo.
Hinc ait ad populū Christus, qd quaeso videre
Mollibus indutum incultas venistis in oras?
Mobilis hic nō est, quæ a vento agitur arundo
Hic verus vates, de quo dixere Prophetæ,
Quem pater ante suum completo tēpore gnati
Præmittit formare viam, reuocare vagantes
Dico etenim vobis, Inter natos mulierum
Maior in hoc mundo surrexit nemo Ioanne.

DOMINICA III. ADVEN.

Ioannis I.

IVdei a Solymis templi misere ministros
Querere Ioannē, num sit Christus, vel Helias,
Aut aliquis varū. Respondit, Vox ego clamans
Dirigite heus callem Domino, sit recta viarum
Semita, mox aderit Christus dominusq; Deusq;
Cur, igitur dicunt, si non Christus vel Helias,
Abluis omnigenam sacro baptismate plebem?
Reddit Ioannes, maculas in flumine purgo
Sed medius vestrū stetit, hic spiramine sancto,
Et flammis hominum purgabit pectora spurca

A iiii

Cutus

m

in Bethbaram
Cuius vincla pedum nō sum contingere dignus.
Bethbara conspexit facta hæc ad Iordanis amnē.

7 IN NATALICIIS CHRISTI

Lucæ II.

Miserat edictum subiecta per oppida Cæsar,
Et redigi in scriptis totū mandauerat orbē
Ergo omnes ibant nomen censumq; daturi
Præsidibus, venit ad Dauidis moenia Ioseph
Cōiuge cū grauida, mox isto in tēpore Christus
Nascitur intacta Maria de virgine Iesus.
Suscipit infantem mater, pannisq; volutum
In præsepe locat, iumentorumq; sub ora.
Hac regione pecus vigiles tenere per arua
Pastores, cœlo quibus angelus astitit alto.
Ponite corde metum, dixit, noua gaudia porto.
Nam vobis hodie est natus Dauidis in vrbe
Saluator mundi, vobis hoc sumite signum,
Infantem vili cinctum inuenietis amictu.
Illico diuorum se adiunxit turba canentum
Gloria in excelsis sit summo æterna parenti,
Pax noua terrigenis, bona semper vbiq; volūtat.
Coctus vt angelicus cœli secreta reuifit,
Pastores Bethlehẽm veniunt, puerumq; iacentē
Cū matre in stabulo offendunt pannisq; volutū.
Vndiq;

indio
pauper
Vndiq; mox tanti spargunt miracula facti,
Laudantesq; Deum voto, in sua septa redibant.

DOMINICA NATIVI
tatis. Lucæ II.

Mirantur Christi senioris dicta parentes
At benedixit eis, matriq; infanda canebar
Heus puer iste tibi fletus lachrimasq; ciebit.
Huius ad aspectum multi surgentq; cadentq;
Huic populo infandum contradicetur ab omni,
Perq; tuum pectus gladius transibit acutus
Idq; ideo vt cordis multorum occulta pateant.
Anna aderat longæua, Deo quæ coniuge functo
Sedula seruiuit templo noctesq; diesq;
Hæc Christū agnouit, cunctisq; inculcat Iesum;
Omnibus expletis, patrios petiere penates.
Et puero accreuit sapientia summa parentis
Omniaq; in vultu & verbis, veneranda nitebant.

CIRCVMCISIONIS

Domini. Lucæ II.

Iam pueri octauam voluebant sidera lucem,
Indigenæ iuxta morem legesq; paternas
Infans pueri, genitalia membra secantur

A V

Imposi

P Vrgari genitrix veterum de more volebat
Attulit in tēplū venerāda puerpera Christū.
Munera pro gnato pullos de more columbæ
Obtulit, hæc inopum fuerat tunc hostia matrum.
Ecce fuit Solima senior venerandus in vrbe
Vir pius expectans populiq; suamq; salutem
Huic responsa dedit de cœlo spiritus almus,
Non se visurum mortem supremāq; fata,
Ni prius aspiciat mortali in corpore Christum.
Pneumatis hic monitu sacras inuiserat ædes,
Et puerum allatum tremulas accepit in vlnas,
Dulce Deo carmen sincero pectore promit.
Nunc pater alme tuum dimitte in pace ministris,
Vidimus his oculis & contrectauimus vlnis
Christū, quē populo statuisti in carne videndū
Vt noua lux forer, & iudeæ gloria plebis.

DOMINICA PRIMA POST

Epipha. Lucæ. II.

IN puero postq̃ bis sex abiire decembres,

Ad festum Paschæ de more iuere parentes.

Intrabant sanctum dulci cum pignore templum.

Complexis sacris patriam petiere parentes

Sed puer in templo diuino numine mansit

Doctoresq; docēs tenuit problemate legis,

Anxia

DOMINICA III. POST

Epipha. Matth. VIII.

Montis in abrupto quum declamasset Iesus;
Scandit in apricos turbis cōitantibus agros.
En miser occurrit gemitu leprosus acerbo,
Procidit ante pedes Domini, supplexq; precatur.
Me pie p̄ceptor, si vis, mundare valesis.
Christus ait, mundare volo, sis mundus, abito,
Atq; sacerdoti te ostendas more vetusto.

DOMINICA IIII. POST

Epipha. Matth. VIII.

In nauim Christus socijs comitantibus intrat,
Tū pelago desquit hyems, tū ventus & vndæ
Intumuerē, ratem medijs in fluctibus vrgent.
Nauis in æquoreis titubat quassata procellis.
Interea in puppi somnum carpebat Iesus
Discipuli accedunt timidi Christumq; precatus
Heus bone p̄ceptor, num tanta periculacernis?
Num tibi de nobis cura est? exurge magister,
Aequoris irati nos turbine libera ab omni.
Christus ad hæc, quā parua, inq̃t, fiducia vobis?
Surgit & Aeolijs ventis tumidisq; procellis
Imperat, & solo verbo tumida æquora placat.

Dominica

P

DOMINICA V. POST OCTAVAS

Epipha. Matth. XIII

R Vricolæ simile est regnum coeleste serenti,
 Qui bona fecundis cōmittit semina glebis.
 Sed cum nocte silent homines, inimicus agello
 Infœlix lolium & steriles inspergit auenas.
 Iam spicata ceres, lolio vitiata, resurgit,
 Compellant serui dominum, mirantur, & aiunt,
 En bona fecundæ mandasti semina terræ,
 Vnde igitur lolium & steriles dominantur auenæ?
 Si vis, triticeum purgabimus ocus agrum
 Respondit placido dominus sermone, sinamus
 Crescere cum lolio frumentum, at tempore messis
 Exuri lolium connexo fasce iubebo,
 Plenæq; triticeæ complebunt horrea messes
 Verba quid hæc signent, clare depromit Iesus.
 Filius est hominis qui mandat semina terræ,
 Mundus ager, semen sincerum turba piorum,
 Infœlix lolium seducti dæmonis arte,
 Hostis ad hæc dæmon, est messis terminus orbis,
 Spirituumq; chori mellores atq; ministri,
 Hospater omnipotens mundi sub fine iubebit
 Colligere e regno errores & scandala Christi.
 Sed iussi vt Solis fulgebunt splendor in astris,
 Et capient summi coelestia gaudia regni.

Dominica

DOMINICA SEPTVAGE.

simæ. Matth. XX.

MAne viros operum conducere vinitor ibat,
Et quos offendit pasta mercede laboris,
In fundum prodire iubet, sic fecerat horis
Et reliquis, & quos offendit, abire iubebat.
Phebus ubi vndecimam cursu perfecerat horam,
Offendit similes, duro quos increpat ore
Quid precor hic tota torpetis ad ocia luce?
Illi confestim, quia non conduxerit vllus.
Ite ait extemplo mea nunc vineta colendum
Prestabo & vobis, fuerint quæ premia iusta.
Et iam ceruleis Titan dimergitur vndis,
Conductos seruos vocat, & sua premia reddit
Omnibus æqualem mercedem vinitor addit.
Primi indignantur, similes quod fecerat illos
Extremis, dominum culpantes murmure magno
Huic autem imprudens animum q̄ culpat herile,
Heus age quæ tua sunt tibi tollite, vinitor inquit,
An mihi non liceat dare, quæ volo, munera cuiq̄
An quia ego ingenuus, tu oculis nō respicis æqs
Sic primi extremi fient sub iudice Christo.

DOMINICA SEXAGESIMAE.

Luce. VIII.

Iam

Am turbæ passim cunctis de sinibus adsunt;

Am ffomo mendax

IAm turbæ passim cunctis de sinibus adsunt;
Tota ex vrbe fluunt populi et frant littora circum
Confestim e naui depromit talia Christus.
Ruricolæ Regnum simile est cœlesti fideli,
Optima qui proprio commendat semina ruri.
Pars cadit in calles, auibz preda ista futura est,
Aut cōculcatur pedibus pecudumq; hominūq;
Pars in petrosū glebis sitientibus agrum,
Hæc ad seruorem tabescit portio solis
Pars inter spinas lappas tribulos & arenam,
Hanc spinosus ager, spinarumq; obruit horror.
Sed quæ frugiferis mandantur semina glebis,
Luxuriant plena, multo cum foenore, fruge.
Discipuli, istorum quæ sint arcana, rogabant.
Sunt data nosse, inquit, vobis mysteria regni,
Sit satis exemplis alijs vulgaribus vti
Ne si crediderint cœli potiantur honore,
Accipite ergo animis, quis sit de semine sensus.
Quod cadit in callē, verbū est, qd carpitur aure,
Sed rapit auditum vacuo de pectore dæmon.
Quod cadit in petram carnali carpitur aure,
Et tamen in cordis nunq diffunditur aures.
Nam si aduersa premunt, mox a pietate recedunt.
Quod cadit in spinas, conspurcat auara voluptas,
Et curæ tristes, & opum furiosa libido.
Quod cadit in pinguem foelici fidere terram,

Hi sunt

Hi sunt iucundo qui caprant pectore verbum,
Omnigenosq; parit virtutis robore fructus.

DOMINICA QVINQVA

gesima. Luca. XVIII.

Bissenos clam discipulos assumpsit Iesus
Ecce modo Solimas inq; cōscendimus arces,
Filius hic hominis, quicquid scripsere Prophetae
Strenuus implebit manibus tradendus iniquis
Scribarum, procerumq; feret conuicia multa,
Affixusq; cruci mortem patietur acerbam.
Post triduum nigro viuis remeabit ab orco.
Nec mora, cū veniūt veteris Hierichuntis ad arua
Et seder ad callem insoelix mendicus, & orbis
Luminibus; populo sic prētereunte rogabat,
Quid sibi tanta velint commertia plebis euntis.
Dixerunt illi, quia pertransiret Iesus,
Mox miser in tales voces prorupit. Iesu
Progenies David, miseri miserere precantis.
Sed cum clamantem argueret, quē turba preibat,
Quēq; sequebatur, verbis magis instat eisdem.
Heus bone Christe p̄cor, miseri miserere precantis.
Quid tibi vis fieri: promit Saluator, at ille
Rabuni vt videam. Tum Christus, respice, dixit,
Te tua certa fides fecit saluum atq; videntem.

B

Cone

Confestim vidit, dominumq; secutus Iesum est,
Et cecinit domino plebs toto pectore laudes.

DOMINICA QVADRAGESIMAE. I

Inuocauit. Matth. III.

IN desertū agitur Christus, stabula alta ferarū,
Vt fallax habeat tentandi spiritus ansum.

Quadraginta esu caruit noctesq; diesq;
Esuriit tandem, mox hunc Tentator adibat.

Heus, ait, æterni es proles si vera parentis,
Dic lapides isti vt panes alimentaq; fiant.

Christ⁹ ad hec, Scriptū est, nō solo in pane cibosq;
Viuuit homo, at verbo qd' manat ab ore tonātis.

Tunc assumpsit eum versuto pectore daemon
In Solimas arces ducens Templumq; Sionis,

Thurecremi hūc fratuit præcelso in culmine tēplī
Heus, ait, ætherei es proles si vera parentis,

Aera per vacuum te nunc demitte deorsum,
Scriptū est, coelitis de te mandasse parentem,

Vt manibus tollant, perq; omnia deuia ducant,
Ne quando ad lapidem possis offendere plantas.

Christ⁹ ad hec, memini sic scriptū in lege tonātis
Non temere summum debes tentare tonantem.

Rursus in excelsum rapit hunc p. nubila montē,
Momentoq; breui ostendit mundi omnia regna.

Hæc

Ad Romanos. xij. Noli p.

et tunc
et tunc
Hæc tua sint, dixit, si me reuerenter adores
Poplitibus flexis. Tunc verbis Christus acerbis,
Vade Sathan, scriptū est domino in codice legis,
Vt pius æthereum dominum reuerenter adoret,
Seruiat huic soli, recinat quoq; vota precesq;
Demone sic pulso, concessit cœlica turba.

DOMINICA: REMINISCERE.

SECUNDA ÆLME Matth. XV: *Et euangelio indicat*

quoniam
SY donis atq; Tyri partes intrauit Iesus,
et genus
Ad cuius plantas Cananæ fœmina stirpis
et gentis
Voluitur, & precibus Christū interpellat amicis.
et gentis
O Heus domine & fili Dauid, miserere precantis,
et gentis
Nam male torquetur mea gnata a demone fœuo.
et gentis
Ille nihil lachrimis misera nec voce mouetur.
et gentis
Discipuli accedunt precibus lenire tacentem.
et gentis
Heus pie, clamantē post nos dimitte, precamur.
Christ⁹ ad hæc. Sū missus oues q̄s perdidit error
Colligere, & verbo cœlesti reddere ouili.
Fœmina sed taciturnū nō deserit anxia Christum,
Confer opem misere gnate; sic crebrius instat.
Indignum est reddit, gnatorum sumere panem,
Et dare sordidus canibus, spurcisq; molossis.
Est vt ais, dixit mulier, tamen esca catellis
Sunt micæ domini, mensa tribuente cadentes

B ij O mulier

Desiderius
O mulier tua magna fides, respondit Iesus,
Quod tibi vis fiat, facta est mox gnata salutem.

DOMINICA OCULI. *TERCI*
IN QUADRAGESIMA Luce. XI. ET MATTH. 23.

in desideriorum *Cruciatibus* *Sanctificationis*
math *xij*
L Anguiores hominum varios curauit Iesus,
Inter quos atri congressu demonis, orbem
Et lingua & visu curauit daemone pulso.
Mirantur turbae multum, ut videre loquentem
Pars miranda petunt coeli de culmine signa,
Pars ditem pepulisse ferunt in principe auerni.
Blasphemis istis multis respondit Iesus,
In se diuisum Regnum vastabitur omne
Si Dis Plutonem pellit, sua regna peribunt.
Si Sathanam, ut fertis, depello Beelzebub armis,
In quo Plutonem propellunt pignora vestra?
Si vero in digito Domini depello malignum,
Certo in vos veniet regnum patris omnipotentis.
Fortis ut armatus, sua firma palatia curat,
Pace bona, in regno quod possidet, omnia durat.
Fortior at veniens praedam illi diripit omnem.
Qui non est mecum, contra me pugnat in armis,
Congregat & qui non mecum dispergit & errat.
Spiritus incoelix humano a corpore pulsus,
Ut requiem inueniat deserta inculta pererrat,

in aqua
Sed

requie inuenies ad sepul
Sed nullam offendens, hæc secum fatur, & inquit,
Vnde abij redeam: veniens cum complice turba,
Ingreditur rursus, totumq; exturbat homullum.
Ultima sic fiunt pciora prioribus huius.

Cumq; ita turba sacro Christi penderet ab ore,
Extulit e populo ad Christū pia foemina vocē *ista martha*
O foelix venter qui te portauit Iesu, *ista sancta*
Et quæ suxisti diuinis vbera labris, *ista fili dei martha*
Imo beatus erit, dixit, qui corde fideli, *ista*
Audit verba mea; & vita testatur in omni.

● DOMINICA LETARE. IERUSALE
IN MEDIO DV *Ioanis VI. Math. xii. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
DRA GESSIME

TRans mare secessit Galilæas Christus in oras,
Et deserta petens, populi comitante caterua,
Restituit quorum ægrotos virtute superna,
Transit in excelsum deserta per inuia montem,
Cum socijs orans, tenera hic requieuit in herba.
Vidit vbi populi tantam venisse cohortem,
Nec superesse cibum, turbam miseratus egentem,
Conuocat in cætum socios, dicitq; Philippo.
Quo precor cre dapes mercabimur: idq; loquitur
Vt tentaret eum, nam quod facere ipse volebat,
Iamdudū agnouit. Tū reddit ab ore Philippus,
Si nummos forsan numeres pro pane ducentos,

B in

Non

Ex libro 1. cap. 1. v. 1.
Non sat erit capiat q̄ panis quisq̄ pusillum.
Ex libro 1. cap. 1. v. 2.
Tunc pius Andreas, Est hic puer, inquit, Iesū,
Quī geminos pisces & panes quinq̄ recondit
Ex libro 1. cap. 1. v. 3.
In gremio; at nihil est in tantā frangere plebem?
Ex libro 1. cap. 1. v. 4.
Tum Christus, satis est, inquit, discumbere turbā
Ex libro 1. cap. 1. v. 5.
Vos facite, in tenera confestim graminis herba.
Ex libro 1. cap. 1. v. 6.
Discubere igitur tunc milia quinq̄ virorum.
Suspiciens Christus cœlum & genitore vocato,
Ipse duos pisces & quinq̄ ex ordine panes
Diuidit, & præstat socijs, Hi rursus in omnes
Donant, & dapibus cuncti sariantur opimis.
Colligere hinc Christ⁹ mandat fragmenta cibori
Ne pereant, corbes mox quos fragmine cōplent
Discipuli, hoc viso, plebs tota erumpit & inquit,
Hic vere vates ille est venturus in orbem.

DOMINICA IVDICA. PASSIO
NIS DNI Ioannis. VIII. Et hodie am.

Vos hunc
Q Vis p̄cor ex vobis me criminis arguet acti,
Si verum dico, mihi cur nō creditis, inquit,
Audit verba Dei, superum prognatus ab arce.
Contra fastidit, nigro qui venit ab orco.
Vos Plutone sati contemnitis Enthea verba.
Respondent rabidi, Nunquid bñ dicimus, acti
Te furijs, atq̄ inferno Plutone creatum?

Christus

171
888

Christ⁹ ad hec, nō me exagitat furor impius orci,
Sed veneror supplex cœlestē ex corde parentē
Vos autem præt̄r causam conuicta fertis,
A vobis temere prauis non ambio honorem
Est pater in cœlis; qui me veneratur; amatq;
Sed dico vobis; si quis mea verba recondit,
Et memori ad vitæ metas in pectore seruat,
Non hic more hominum mortē gustabit amarā.
Tū rursus miseri; nunc primū agnouimus aiunt,
Te furis actum. Namq; occubuerē Prophetæ,
Abrahamusq; senex, Dñi hui⁹ vulgaris amicus,
An tu illo infœlix melior? Quē te facis ipsum?
Christus ait, si nunc me euexero laudibus ipsum,
Gloria nulla mea est, Pater est qui me veneratur,
Quem vos vt dominū colitis, sed pectore falso.
Ipse pater vester cupiebat corde fideli,
Vt posset spectare dies in tempore nostros,
Viderat exultans. Rabidi tum vocibus instant,
Quinquaginta aiunt nondum cōpleueris annos,
Et temere Abrahami vultus vidisse fateris.
Christ⁹ ad hec; p̄or ipse fui q̄ Abraham⁹ adesser.
Tum subito ad lapides currit ad saxa frementes,
Vt iacerent in eum; Tanta est insania gentis.
At sese abscondit Christus, templumq; reliquit.

PALMARVM.

Vide Dominica Aduentus.

B iij

In Cena

IN COENA DOMINI.

Lucæ: XXII.

Venerabili viri
Accubuit Christus cum discipulis duodenis,
regula
Inqt, iādudū cenā hanc, mihi corde sedebat
regula
Sumere vobiscum, legemq; implere, priusquam
Terribilem patiar crudeli vulnere mortem.
regula
Et pane accepto, post multa preamina frangit,
regula
Et donat charæ sanctissima munera turbæ.
regula
Accipite has epulas, & puro sumite corde,
regula
Hocce meum est corpus, dixit, p crimine mundi
regula
Quod datur in dirā multo cū sanguine mortē.
regula
A cæna calice accepto partitur in omnes
regula
Discipulos, dicens. Hoc sanctum sumite poclū,
regula
Hic meus est sanguis, pro multis qui redimendis
regula
Fundetur populis, & noxam diluet omnem.
regula
Hunc panem quories editis, calicemq; bibetis,
regula
Vos semper nostri memores estote laboris.

¶ Pars superest coepti, pars est
exhausta laboris.

DOMINICA PASCHAE.

MARCI VLTIMO.

paschalis sollemnis
Abbatum ubi festiua dies transisset
ab orbe, *1010*

Matronæ precio mercantur aromata
magno.

Mane iacrum Christi venientes ungere corpus.

En terram motus concussit protinus omnem,

Angelus & Domini summo descendit olympo,

Accedens lapidem tumuli de limine voluit.

Vt fulgur facies, vt nix præfussit amictus,

Præq; metu, veluti exangues iacere ministri.

Iamq; iter emensæ medium, secū ista loquuntur,

Quis lapidem nobis deuoluet ab ore sepulchri?

Et dum respiciunt, saxum videre vultum.

Intrantes tumulum, e superis videre sedentem

In dextris iuuenem, niueo velamine comptum

Horrescunt visu matres, quibus angelus inquit.

Ponite corde metum, lætosq; resumite vultus,

Hoc scio q; Christum crucifixum quæritis, Ecce

Hic locus, hic fuerant sanctissima cōdita membra

Surrexit, vitamq; extincta morte recepit.

Ite citi, atq; meis hæc dicite fratribus, ite.

Ecce Galilæas vos vos præcedet tñ oras.

Hic dudum vt vobis dixit, spectabitis ipsum,

B v

Quasi

R

scilicet in omnia pacem

pin

QVASI MODO GENITI.

Ioannis. XX.

Christus ubi nigro venit rediuius ab orco,
In clausa trepidis confratribus afficit aede
Pace salutato fratres confirmat, & inquit,
Me pater vt misit, sic vos ego in omnia mittam.
Fratribus hæc dicens, diuinum inspirat amorem.
His vero Dydimus Thomas non adfuit horis,
Ast alij dicunt redeunti, viuere Christum.
Ille ait, haud credam, videā nisi vulnera ocellis,
Atq; cicatrices tangam manuumq; pedumq;
Inq; latus Domini mittam digitosq; manusq;
Iam rutilos octaua dies produxerat ortus,
Cūcti aderāt, Didimusq; simul. Tū Christ⁹ Iesus
Intrat in ocellas coelesti numine sedes.
Constitit in medio viuus, fratresq; saluat.
Deinde ait ad Didimū, tu nūc mea vulnera cerne,
Credulus, inq; meum digitos latus inser apertū.
Confestim Thomas procumbens poplite flexo,
Tu pius, exclamat, meus es Dominusq; Deusq;.
Christus ad hæc postq; me vidisti, inquit, ocellis
Credis, nec dubitas, Sed terq; quaterq; beati,
Qui sacris faciem præbent sermonibus aurem.

MISERICORDIA DOMINI.

Ioannis. X.

Sum

egregius dei omni generatore
Sum bon⁹ ille ouis pastor, verusq; magister,
omni generatore
Qui pro discipulis, ouibusq; ouisq; magistris
omni generatore
Sponte crucem lubeo, mortem passurus acerba.
omni generatore
At vero infelix est mercenarius omnis,
omni generatore
Cuius oves nō sunt proprie, videt eminens hostē,
omni generatore
Atq; lupum in pecudes seuire, & sternere turbā,
omni generatore
Mox dimittit oves, fugit & per prata, per amnes.
omni generatore
Tum lupus imbelles agnos inuadit, ouesq;
omni generatore
Et lacerat, perdit, mactat, vorat, obruit, aufert.
omni generatore
Sum bonus ille ouium pastor, verusq; magister,
omni generatore
Semper oves agnosco meas, & noscor ab illis.
omni generatore
Me pater vt nouit, charumq; agnosco parentem,
omni generatore
Sic agnosco meas, vitamq; miserimus vltro
omni generatore
Pro grege commisso, per mille pericula ducam,
omni generatore
Sunt & oves alie non his ab ouilibus, inquit,
omni generatore
Quas reddam turbæ verbi virtute priori,
omni generatore
Et faciem nostris prebebunt vocibus aurem,
omni generatore
Sic q; erit tandem grex vnus, pastor & vnus.

IVBILATE.

Ioannis. XVI.

Tempus erit, q me iam non spectare licebit,
Namq; crucifixus moriar, cōdarq; sepulchro
Post modicū rursus me vos spectabitis omnes,
Nam vado ad patrē, veniens rediuiuus ab orco.

His

His super attoniti fratres dixere, quid illud,
Quod dicit, modicum me non spectare licebit?
Et rursus, modicum me vos spectabitis omnes?
Quid loquitur certe nescimus. At ille ubi vidit
Attonitos fratres, vltro dubitantibus insit.
Hesitat vsq; meis cor vestrū in vocibus, aurem
Prebere, en vobis quæ sit sententia dicam.
Flebitis heu miseri, sed mundus iūbila promet,
At lachrimas vestras Deus in pia gaudia uertet.
Vt mulier puerum cum parturit, instat & hora,
Sollicitis premitur curis, varioq; dolore.
Cum vero in mundū est enixa puerpera, pleni,
Amplius haud meminit pressuræ, gaudia ppter,
Namq; homo foelicem lucis peruenit ad ortum.
Sic vos & lachrimæ, sic pectora mœsta manebūt,
Cum me suspensum furca lustrabitis alta.
Sed tamen in tantis nō vos mea pignora linquā,
Nam rursus Stigij surgam rediuius ab vndis,
Vestraq; diuino solabor pectora vultu.
Illo gaudebit cor vestrum tempore rursus,
Et nemo a vobis vestra hæc pia gaudia tollet.

CANTATE. Ioannis. XVI.

AD charum vado, qui miserat ante parentem,
Sed nemo ex vobis, q̄ vadam, querit, at ista
Dicens,

Dicens, tristitia compleui pectora vestra.
 Expedit at vobis, vt regna superna reuisam,
 Ad vos hinc cœlo veniet paracletus ab alto,
 Arguet hic veniens totū de crimine mundum,
 Nempe q̄ in Christū mundus nō credit Iesum.
 Iustitiæ & causa, quia cœlica regna reuisam.
 Iudiciū & propter, quia princeps orbis & orci
 Iudiciū a domino est iamdudum passus Iesu.
 Dicere adhuc vobis habeo per plurima, sed iam
 Mœsti prae lachrimis, ea non portare potestis.
 Spiritus at veniens verū, vera ipse docebit,
 Nam nihil a seipso, sed cuncta audita loquetur,
 Et mundo in toto quæ sunt ventura docebit.
 Hic me præclarum faciet mea verba resumens,
 Nā mea sunt, q̄cūq; patēs habet omnia nostra.
 Propterea dixi, vobis mea suggeret orsa.

VOCEM IVCVNDITATIS.

Ioannis. XVI.

VEra loquor, si quid petitis sub nōie nostro,
 Ipse pater vobis tribuet de culmine cœli.
 Hactenus in nostro nil quicq̄ nomine fratres
 Oraſtis, petite vobis vt sint gaudia plena.
 Hæc dixi referens tanquam prouerbia vobis.
 Tempus erit de patre palam cum dixerō vobis,
 Non

B

Non dico vobis q̄ patrem sim petiturus,
 Ipse etenim genitor credentes diligit omnes.
 A patre in hunc mundū veni, rursusq; relinquo
 Sordidū hunc mundū, & cœlestia regna reuiso.
 Ecce palam, dicunt, loqueris prouerbia nulla,
 Nunc certo scimus, qđ noueris omnia Christe,
 Nec tibi opus multis, vt qs te interroget vltra,
 Credimus iccirco, te missum a patre superno.
 Christus ad hæc ingit, mō creditis, imminet hora,
 Cum vos dispersi proprias fugietis in ædes
 Hostica ludæum domino inter tela relicto.
 Sed nō sum solus, pater est sine tempore meū.
 Hæc dixi, vt pacem in me habeatis semper amici.
 M̃ror & anxietas vobis sunt orbe sub isto,
 Fidite, ego mundum, Plutonem, & tartara vici.

IN ASCENSU DOMINICO

XVI Marci ultimo.

IN cœlo & terra est mihi p̃stita cūcta potestas.
 Me pater vt misit, sic vos ego in omnia mitto.
 Ite ergo in totum vobis fœlicibus orbem,
 Iussaq; terrigenis nostra insinuate docentes.
 Vos Euangelij bona nūctia promite cunctis,
 Qui modo crediderit, fueritq; ablutus in vndis,
 In virtute patris, gnatiq; & flāminis almi,
 Saluus

Saluus erit. Contra, qui non, damnabitur ore
Hos, q crediderint, cōfestim hęc signa sequentur.
In virtute Dei lemures laruasq fugabunt.
Et varijs linguisq; nouis mea iussa loquentur.
Toxica si biberint, dispendia nulla sequentur.
Et super ægrotos orabunt, & bene habebunt.
Hęc ubi dixisset, cœlos ascendit Iesus,
Et sedet ad dextram patris omnipotentis in alto.

DOMINICA EXAVDI.

Ioannis :XV.

CUm veniet cœlo diuus Paracletus ab alto,
Quē pater ille meus nostro sub nōie mittet,
Spiritus hic verax de me testabitur, & vos
Proinde mei testes eritis, per regna per vrbes.
Hęc dixi, offendant ne pectora vestra procellæ,
Namq; interdicent vobis & flumine & igni.
Tempus erit quo vota putent præstare tonanti,
Si vos occidant, in promptu est causa, parentem
Nō eqdē agnoscūt, neq; me, neq; numina sancta.
Hęc retuli vobis si quando incommodet olim,
Vos meminisse velim, qā prædixi omnia vobis.

DOMINICA PENTHE.

:costes. // Ioannis. XIII.

Si qu

SI quis in hoc mundo me pectore diligit imo,
Hæc mea seruabit præcepta, & verba salutis.
Diliget hunc contra pater, atq; ad eum veniemus,
Viscera & illius habitacula nostra manebunt.
Non mea verba capit, qui me non diligit, & quæ
Sermonem audistis, nō est meus, imo parentis.
Hæc dixi vobis, mundo versatus in isto,
Sed veniens supera diuus Paracletus ab arce,
Quæ pater ipse meus mittet, vōs cuncta docebit,
Suggeret & vobis, quæcunq; hoc tempore dixi.
Ecce meam pacem do vobis, atq; relinquo,
Non qualem mundus, sed quā cœlestia spirant
Ponite corde metum, tristescq; excludite curas.
Vado ego, sed reducem plausu excipietis amico.
Si quis amor nostri pulsaret pectora vestra,
Subsileretis item q; mundi lubrica linquens,
Ad patrem vado, quia me sublimior ipse est.
Iam non multa loquar vobiscum, nā venit ipse
Sordiflui mundi princeps, neq; ius habet in me.
Vt tamen agnoscat mundus, quia diligo patrem,
Et q; iussa Dei facio, iam surgite eamus.

DOMINICA TRINITATIS.

Ioannis. III.

NOcte sub obscura Nicodemus adibat Iesum
Credo, ait, a superis tete venisse magistrum,
Namq;

imo,
utis.
emus,
nt.
que
tis.
rebit,
dixi.
ant
is.
ico.
pse
ne.
m.
m
n,
F

Namq; ea signa potest, q tu facis, edere nemo,
Ni Deus adsistat præsentî numine ab astris
Christus ait. Tibi vera loquor, tu crede loquēti
Nullus olimpiacas poterit contingere sedes,
Præstina ni capiat nascendi exordia rursus.
Ille autem insolita turbatus vocē profatur
Quis poterit ceptē reuocare exordia vitæ?
Num senior poterit matris prorepere in aluū?
Rursus et in lucem facili procedere partu?
Christus ad hæc. Nisi quis sacro sit fonte renat⁹,
Non heres fiet cœlestis et incolaregni,
Est caro quod natū est ex carne, ex flamine flat⁹
Quo vult flat ventus, vestras delatus ad aures
Personat, vnde fluat vel quē se in regna receptet
Incertum, hoc pacto geritur quoq; causa renati.
Qui precor hæc fieri possūt inquit Nicodemus,
Respondit Christus, populi tu ductor, & ista
Nō sapis, en loquimur quē sūt bñ cognita nobis
Hæc quoq; testamur, Sed vos ea tēnitis omnes.
Si terrena adeo conturbant pectora vestra,
Quomodo credetis si cœlica dixerō vobis?
Astra petet nullus, nisi qui descendit ab alto
Filius ipse hominis rutilis qui præsidet astris.
Vt Moles olim in desertis exulit anguem,
Sic hominis gnatum tolli in sublime necesse est,
Vt qui crediderit Christo, non Tartara nigra.

Ditis, at æternam capiat post funera vitam.

DOMINICA PRIMA.

Trinitatis, Lucæ 16.

Diues erat solitus vestiri murice & ostro
Quotidie absumens regali prandia luxu.
En miser ante fores mendicus in vrbe iacebat
Lazarus vlceribus, multo q̃q̃ vulnere plenus
De micis cupiens implere cadentibus aluum
Vlcera at illius fidi linxere catelli.
Accidit vt tenues animam exhalaret in auras,
Præsidio angelico cœlesti adiungitur aula.
Occubat & diues nigro mulctandus auerno.
Cum vero in medio flagrans Acheronte iaceret,
Abrahami in gremio mendicum vidit, et inquit,
Magne pater miserere mei, miserere precantis,
Lazarus huc veniat, linguamq̃ refrigeret vnda
Nam miser hoc vasto, crucior sine fine camino.
At senior, debes fili meminisse bonorum,
Quæ tibi in hac vita sūt præstita sœnore magno,
Lazarus est contra fati oppressus iniquis
At nunc ille Dei præsentis numine gaudet
Tu vero æternis semper cruciabere flammis.
Insuper inter nos est magnus hiatus, vt ad vos,
Qui transire velint, nequeant, nec scâdere rursus.
Diues

Dixes ait. Te queso pater, fac otius ipse.
Lazarus vt noti genitoris recta subintret.
Quinq; etenim fratres habeo, qb⁹ ista loquatur,
Hi quoq; ne veniant hec in tormenta gehennæ.
Tum pater inquit, habent vatū documēta priorū,
Hæc capiant docta narrata fideliter aure.
Non pater ille, inquit diues, sed si quis ab orco
Venerit in mundum rediuius, tum resipiscet.
At senior, si non credent Mosi atq; Prophetis
Nec functis certe rediuiuis funere credent.

2. Marc.
DOMINICA SECVNDA.

filius ds. Lucæ. 14.
and pater, qd est co magnus, ds. no pater
qnd pater, no magnus, pater celestis
qnd pater, no magnus, pater vno
Fecit homo cenam magnā, multosq; vocauit
Et misit fidum cenæ sub tempore seruum,

Ad cenā vt iubeat cunctos properare vocatos
Nam dapib; mensę structę sint largiter omnes
Ceperunt pariter sese excusare vocati
Primus agrū dicebat emi, iuga quinq; secund⁹,
Tertius vxorem duxi, sic remnitur hospes.

Cōmotus grauitè Dominus, vade ocus inquit,
In vicos vrbis, & quos offenderis istic,
Adduc loripedes, claudos, cecos, & egenos.
Factū est, seruus ait, locus est tamē vsq; relict⁹.
Tunc ait, i propere, per publica septa viarum,

hij in vno
hij in vno
C ij

hij in vno
Vsq

Vtq̃ epulis adsint, compelle intrare, paratis.
Hoc certe vobis dico, q̃ nemo vocatus
Ex numero hoc tanto cēnam gustabit opimam.

et conclusio sermonis
DOMINICA TERTIA.

Lucæ. 15.

p̃tiores

AD Christū sōtes p̃perāt, scelerūq̃ magistrū
Illius ut capiant eternæ verba salutis.
Murmurat impietas scribarum, & talia satur.
Hic peccatorum cōiuiua lauta frequentat,
Accipit inq̃ suam vilissima scorta cohortem.
Istis blasphemis respondit talia Christus.
Si quis pastor oues deserta per inuia centum
Pauerit, atq̃ vnā inſœlici errore vagantem
Nescius amittat, num certas deserit omnes?
Querit & amissam in siluis per prata per agros:
Si qua forte suis sese ferat obuia ocellis
Quam si compererit, letis complectitur vlnis,
Inq̃ humerū inuentā locat, atq̃ in ouile reportat
Conuocat in cetum vicinos, sicq̃ profatur.
Este hilares omnes, letosq̃ resumite vultus,
Perdita nam dextro genio est cuius ipsa reperta,
Et vobis dico, vos hec mea prendite dicta.
Gaudia sunt superis, quoties peccator ad aras
Commissum desset scelus, & pia numina adorat.
DOMI

*multa signata sunt ut & quod non
tut. & signata ut & f. 101*

DOMINICA QVARTA.

Lucæ. 6.

Vester ut in coelis pater est pius atque benignus,
Dans solē et pluuiā cunctis iustisque malisque,
Sic vos esse pii erga omnes discrimine nullo.
Iudicium in fratres nolite expromere falsum
Iudicium temere dictum Deus arbiter odit.
Ut dimittantur peccata (remittite) vobis,
Donaque præstentur vobis, date dona vicissim.
In gremiū vestrū mensuram ex pondere iustā,
Confertamque dabit, qui lucida temperat astra
Porro quā dabitis mensurā, hāc ferre necesse est.
Addidit his aliq̃t Christ⁹ Paradigmata verbis
Si quis forte ducē nactus sit cæcus oberrans,
Incidet in foueam pariter dimerſus uterque.
Quid p̃cor ipse vides festucā in lumine fratris?
sed lignum interea proprio non sentis ocello?
Tolle trabē in primis, pprios que turbat ocellos
Hinc fratris minimam tollas de lumine aristas.

DOMINICA QVINTA.

Lucæ. 5.

AD Christū turbæ cunctis de finib. adsunt,
Amibus ut caplant æternæ verba salutis.

C iij

Ad

Ad mare conspexit binas in littore naues
Nam piscatores purgabant retia palmis.
Quæ Simonis erat subitis hanc gressibus intrat,
Et rogat vt ducat puppim a tellure pusillum
Sicq; sedens populum longo sermone moratur.
Vt cessarat, ait Petro Duc æquor in altum,
Vosq; in capturam laxate volumina lini.
Simon ad hoc. Totam noctem sudauimus vna,
Nil tamen est captum, sed te mādante magistro
Adq; tuum verbum nassas laxabimus omnes.
Nec mora, cōprehēdūt multos in nōine Christi
Squamosos pisces, ruperunt pondera rete,
At fratrum auxilio naues implentur vręq;
Hec vbi vidisset Petrus, mox poplite flexo
Procidit ad plantas Domini, supplexq; p̄catur
Heus procul hinc p̄ceptor abi peccator ego sum
Nam stupor ex capto fratres circumdedit oēs.
Hic quoq; Ioanni stupor accidit, atq; Iacobo
Et dixit Petro, Tu nunc exclude timorem,
Hactenus hamis. ri cepistis in æquore pisces,
Nunc homines verbo Domini capietis Iesu
Nauibus in portum subductis omnia linqunt,
Et pariter Christum subito comitantur Iesum.

DOMINICA SEXTA.

Matthei, 7.

Monte

Monte sedens populum sic est affatus Iesus
Ni pietas vestra est potior q̄ Phariseorum,
Non certe etherci capietis gaudia regni.
Audistis veteris conscripta volumina legis,
Si q̄s forte hominis macularit sanguine palmas
Aft ego dico meis, si quis confurgit in ira
Aduersus fratrem, ille luet sub iudice plagas.
Qui vero in fratrem conuitia dira loquetur,
Consilio ille reus. Fatuum qui dixerit, ille
Inferni dignus flammis, frigiatq; palude.
Fac igitur si quando feres tua munera ad aras.
Et memor hic fueris, tibi quod cū fratre *simultas*,
Istic ante aras diuum tua dona relinque,
Et vade ad fratrem primum, veniamq; rogate.
Demum fraterno iam conciliatus amori
Offer grata Deo tranquillo pectore vota.

DOMINICA SEPTIMA.

Marci. 8.

Purima cū Christi penderet ab ore cetera,
Nec numero in tāto qd̄ māducaret haberet,
More suo Christus turbam miseratus egentem
Conuocat in cætum fratres, & talibus infit.
Adficior super hac turba, quia tertia lux est,

C. iij Ex qua

Ex qua nulla sibi sumpsere alimenta ciborum,
Etsi ieiunos in nota remisero tecta,
Deficient misere prae longa ambage viarum.
Vnde hanc quis poterit dicunt faciare caterua
Discipuli: Christus quot panes inquit habetis?
Respondent septem, paucosq; ex ordine pisces.
Tum iussit populum per amœna vireta cubare,
Et panē accipiens post sancta precamina fregit,
Discipulisq; dedit Donant hñ rursus in omnes.
Sic qui aderant dapibus, cūcti satiāntur opimis
Mox seprē corbes panū de fragmine cōplent.
Discubuerē autem tunc milia quatuor istic.

DOMINICA OCTAVA.

Matth. 7.

NE vos seducāt Pseudo obseruate prophetas
Qui veste adueniūt ouīū, sed corde luporū
Fructibus ex proprijs vos cognoscetis eosdem.
Num quem de tribulis ficus? de sentibus vuas
Collegisse vnquā magno hoc vidistis in orbe?
Arbor queq; suos profert e stipite fructus,
Nulla potest arbor putres bona reddere fruct?
Contra nec poterit fructus mala reddere dulces.
Nāq; bonis gaudet semper bona fructib; arbor,
Et contra putres fructus mala parturit arbor.

Arbor

Arbor quę fructum non germinat, illa secum
Sentiet, & rapidum Phlegetontis perferet ignē.
Nō omnis qui me Dominū vocat astra subibit,
Sed qui iussa patris complebit corde fideli.

DOMINICA NONA.

Lucę. 16.

Dispensatorem quidam prædiues habebat,
Quem fore & insidū certis rumorib. audī
Hunc vocat & tales depromit pectore voces
Quam male dispenses, en rotus prædicat orbis.
Confestim ergo tui rationem redde laboris,
Non ultra poteris bona dispensare meorum.
Consciū ipse sibi rapido sub corde volutat,
Hei mihi nūc quid agā? domini ꝑpellor ab æde,
Et ferre & duos non possum ferre labores,
Et nūc victum dimendicare pudebit.
Sed scio quid faciam, quū munere priuor herili,
Efficiam vt ꝑprios sumant me in pace penates
Ex templo Domino qui debent conuocat omēs,
Et partem laxat prudenter cuiq; bonorum.
At factum serui Dominus laudauit iniqui,
Quod tam prudenter domini fecisset in ære.
Nam valde sapienter agūt mundi huius alumni.
Constandis opibus, victu rebusq; caducis,

C V

Cor.

Contra filioli lucis prolesq; Decorum
Delicjs superum mercandis segniter instant
Atq; ego diuitibus cunctisq; iniungo prophanis
Ex fluxis opibus vobis hic reddite amicos,
Vos Deus vt superas post funera sumat in ædes.

DOMINICA DECIMA.

Lucae. 19.

Christus vbi Solimā Saluator viderat. vrbē,
Cōfestim gemitu & lachrimis sic fatur obor-
O vtinā scires tibi quanta pericula restent, (tis
Quēssiles hodie tractandæ munia pacis.
Sed proli cuncta tuis nunc sunt abscondita ocellis
Namq; dies venient, quibus insensibilis hostis
Obsidione graui te cinget & obruet armis,
Et vallo claudet fossisq; angusta viarum,
Aequabitq; solo celsis cum mēibus vrbem
Precipitesq; dabit misere natosq; patresq;
In te nec lapidem nec condita testa relinquent
Dura tuos tristes consumet inedia ciues,
Idq; ob eam causam q; non cognoueris horam
Quare promissus Xp̄isor inuisit ab alto
Ingressus templum dum singula lustrat eundo,
Repperit hic turbam venalia multa locantem
Pars vendebat oues, pars cōparat ære columbas,
Pars inhians

2. reg. 23. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
Pars inhians auro menſas onerauerat ære
Sed Chriſtus facto præſenti ex fune flagello
Hos mercatores ſancta depellit ab æde
Euertens menſas profuderat æris acutius
Heus ait exemplo procul hæc auferte prophani
Has ædes genitor lacris precibuſq; dicauit,
Vos autem hic merces & ſordida lucra paraſtis,
Feciſtiſq; illas luſtra & ſpelæa latronum.

DOMINICA VNDECIMA.

Lucæ. 18.

Conſcendere duo ſpacioſi ad limina templi
Oratum, vt dño perſoluant vota preceſq;
Hic peccatoris, Phariſei hic nomen habebat.
Stabat & inflatus ſacras Phariſeus ad aras
Deſpuit has demens tumido de pectore voces
Hinc tibi ago grates Deus, hinc tibi carmina dico
Quod non, vt reliqui, polluro pectore viuo,
Non ſum periurus, non raptor, auarus, adulter,
Non etiam veluti hic peccator publicus adſtans
Grata mihi ſemper ieiunia ſancta fuere,
Et decimas cunctis de rebus præſtiti opimas.
At miſer ille procul ſteterat peccator ab aris,
Tollere non oculos auſus cœlumq; tueri
Pectora ſed manibus tundens trepidantia dixit.
Tu precor

Tu precor Alme pater supplex mea crimina dele,
Et mihi sis facilis venturæ mortis in hora.
Vera loquor vobis, redijt purgatus in cedes
Publicus ille suas peccator, sed Phariseus
Iniustus reprobusq; suo in liuore manebat.
Omnis enim qui se tumidum facit, ima tenebit,
Et contra qui se minimum facit, altior ibit.

DOMINICA DVODECIMA.

Marci. 7.

FInibus e Tyrijs & Sidone venit Iesus
Ad mare quod fluctu Galileas xberat ora
Ecce loci istius homines foelicibus ausis
Adducunt Christo surdum mutumq; rogantes,
Prebeat vt sese facilem iuuet atq; misellum,
Atq; illi imponat clementi numine palmas
Nec mora, De turba Christus subduxerat illum
Et digitos sacros surdas demisit in aures,
Expuit & linguam tetigit, dein suspicit astra
Ingemuit tandem dicens illi, Hepheta, quæ vox
Personat Hebreis, Aperire, atq; auribus audi.
Confestim occlusæ sunt aures huius aperte.
Et linguæ illius sunt vincula quæq; soluta,
Et cepit rite perfectas reddere voces.
Id quoq; ne cuiquam dicant precepit Iesus.

Sed

Sed
Vnd
Atro
Heus
Surd

DO

F
Mul
Hos
Pro
Ten
Quic
Chri
Dilig
Tota
Deni
Chri
Ille v
Scire
Chri
In Hi
Perru

Deperit qd
Sed quanto magis ille vetat, tanto amplius illi
Vndiq; collecti miracula tanta loquuntur.
Attonitq; super rebus presentibus aiunt.
Heus bene cuncta pius fecit virtute superna
Surdus auditum, mutis dedit atq; loquelam.

DOMINICA DECIMATERTIA

Lucæ. 10.

FOELICES oculi quibus est concessa potestas
Hic summi spectare Dei miracula Christi.

Multi etenim optarunt reges multiq; Prophete

Hos spectare dies, sanctosq; audire lepores.

Protinus exurgens Legis Vatumq; peritus

Tentabat Christum tumidisq; ita faucibus insit,

Quid faciam vt vitę nanciscar dona Magister?

Christus ad hæc, legis quid mōstrat littera scriptę

Dilige (sic scriptum est inq;) ex corde Tonantē

Tota mente, animo toto, & conamine toto.

Deniq; par in amore tibi sit proximus omnis

Christus ait, fac ista, feres post fata salutem.

Ille volens iustum se reddere dixit Iesu

Scire velim quis sit meus isto proximus orbe.

Christus ad hæc, Solima quidā descēdit ab vrbe

In Hiericho, hic gladios et verbera dura latronū

Petulit, & postquam spoliarunt vestib. illum,

Exanimis

*div fam
vial facit
a vnguenti*
Exanimis iacuit deserta per arua relictus.

Accidit hac vt iter transiret forte sacerdos,

Atq; illo viso nihil est miseratus egentem

Preterit, & miserum insalubris Leuita, relinquens

Tandē iter hoc simili gressu Samarita profectus

Viso hōie ingemuit, dein vulnera sanguinolēta

Alligat, infundens oleū & vinū, huncq; reponit,

Iumento ad stabulum clementi pectore ducens,

Protulit e loculis nummos, & talibus insit.

Hunc hospes cura, & si quid donaueris vltra,

Me redeunte domum, pro virib⁹ omnia solutam.

Fare age, q^s tibi in his huic pximus esse videtur?

Dixit, qui in miserum pietatem exercuit ipsum

Hoc q; Christ⁹ ait facito, & penetrabis Olimpū

DOMINICA DECIMAQVARTA

Luce. 17.

Accidit vt Christus Solimā transiret in urbē
Per Galileorū & Samaritum venerat oras.
Dumq; intrat parutam socijs comitantibus urbē,
Occurrere decem sædati corpore lepra
Hi procul astitierant, & magna voce resulant
Sis facilis nobis miseris præceptor Iesu.
Quos vbi conspexit Christus, respondit & ingt.
Ite Sacerdotum vos nunc ostendite turbis.

Nec mor

propago
de
quand
Nec mora, mundati sunt omnes inter eundum.
Vnus ubi vidit se mundum tabe cruenta,
Glorificans Dominum redijt, gratesq; peregit.
Hic fuit a reliquis spretus Samarita misellus,
Quē simul vt vidit Christus, respondit & ingt.
Nonne decem fuerant mundati a pondere leprę?
Quorsum vero abiere nouem, Iudęa propago?
Ex numero hoc tanto ē inuentus nemo virorū,
Qui rediens Domino grates daret altitronanti,
Glorificetq; Deum, nisi hic aduena. Dixit & illi,
Surge, fides tua te seruauit, vade, valeq;.

DOMINICA DECIMAQVINTA.

Matthei. 7.

Nemo potest dominis simul inseruire duob.
Diliget aut vnū plane, atq; odio alterū hāc
Aut hūc cōtēnet prorsus, venerabitur illū (bebit,
Mammone atq; Deo non inseruire potestis.
Quare agite hęc memori seruetis pectore dicta,
Non vos solliciti vestis, potusq; cibuscq;
Nonne cibo melior vita est, & murice corpus.
Respicite heus volucres cœli, nō semina terrę
Mandant, nō sudant, fruges nec in horrea cōdunt,
Et tamen in cœlis vester pater educat illos.
Non igitur volucres longe p̄cellitis omnes.

Quis

P

*in vobis
domina
et placeat
agiol.*

Quis vestrū p̄prijs cubitū queat addere mēbris?
Et cur vos macerat de vestib. anxia cura?
Respicite in campos in prata & amoena vireta.
Candida quo pacto sub cœlo lilia crescant,
Non operi incūbunt, nō nent, nō stramina ducūt.
Vera loquor, q̄ nec Salomon, qui floruit omni
Regali cultu, tam pulchro adflatus odore est.
Nunc si gramē agri Deus hoc dignatur honore,
Qd̄ quū hodie crescit, rapido eras traditur igni,
Cur non id faciet vobis incredula turba?
Non igitur maceret vos crastina cura ciborum
Aut potus vestisq̄, parant hæc omnia gentes
Quin potius primum ecclestia querite regna,
Iustitiamq̄ Dei comprehendite spemq̄ fidemq̄
Omnia tum vobis addentur numine dextro.

DOMINICA DECIMA SEXTA.

Luce. 7.

Ipse Nayn Christus cum fratrib. ibat in urbē,
Atq̄ sequebatur Iudæ copia plebis.
Vt ventum ad portas turbis comitantibus ipsas,
Ecce ferebatur media defunctus ab vrbe,
Filius hic viduę fuit vnicus, vna salusq̄,
Prodit et in funus lachrimās mēstissima mater,
Et magnus sequitur cętus iuuenumq̄ senumq̄,
Quam

Quar
Heus
Hoc
Subf
Chri
Qui
Incep
His su
Glori
In nol
Inuisi

DO

ING
Ad
Cumq
Nonne
Vtq̄
Ac di
Si cad
Nonne
Et nifi
Tum
Accubi

Quam simul vt vidit Christus miseratus egens
Heus mulier, dixit, lachrimas effundere noli.
Hoc dicto accessit propius, tetigitq; grabatum,
Substitit etq; viri portantes funus, ad illum
Christus ait, Iuuenis tibi dico exurge, subinde
Qui defunctus erat, loculi inter septa resedit
Incepitq; loqui, & genitrici reddidit illum.
His super attonitos rebus timor obruit omnes
Glorificantq; Deum magna cum voce supremū
In nobis vates surrexit maximus, aiunt
Inuilitq; suam Deus alto ex æthere plebem.

DOMINICA DECIMA SEPTIMA.

Lucæ. 14.

No p[ri]ncip[al]e q[uod] dicitur de
Ingreditur magni Pharisei Christus in ædes
domus
Ad manducandū, sed stabat hydropicus istic,
obseruans
Cumq; obseruarent illum, respondit Iesus
his uigilantib[us] eor[um]
Nonne licet festis ægrum curare diebus?
I. Medici am[er]ici
Vtq; tacent, hominem apprenium curauit Iesus,
I. curauit
Ac dimisit eum; post hæc respondit & inquit
ad quor[um]
Si cadit in puteum bos atq; auritus asellus
in puteum
Nonne die festo pecori succurritis omnes?
in mensa
Et nihil ad Christi potuerunt reddere verbum.
ad quor[um]
Tum simile inculcat presentibus atq; vocatis
ad quor[um]
Accubitum in mensæ querentibus ordine primū
ad quor[um]
quoniam sedet
potentib[us] D[omi]ni
opulenti
Quam

His geminis pendent iussis lex atq; prophetæ
Ergo ita collectis Phariseis, rursus Iesus
Quid vobis, inq̃t, de Christo in carne videtur?
Dicite vos, cuius gnatus? quo sanguine cretus?
Respondent illum Davidis germine nasci
Cur igitur David vocat hunc dominūq; deūq;
Christus ait, cuncti mox obstupuerunt silentes
Hocq; rogare die verbum non amplius ausi.

DOMINICA XIX.

Matthei. 9.

Ingressus nauim Christus traiecit, & urbem
Lappulit in propriam, mox adduxere iacentē
In lecto egrotum torpentia membra gerentem
Cumq; fidem illorum firmam vidisset Iesus,
Heus animo esto bono fili, tibi crimina cuncta
Dimittuntur, ait. Sed tanquā indigna ferebant
Hæc scribe, Christumq; nota blasphemix inurū
Sed scrutans renes & pectora dixit Iesus.
Quis furor in vobis? cur hæc mala vestra fatigat
Pectora? num leuius peccata remittere? totum
Quam curare hominem, q̃ dicere surge valeq;
Vt vere agnoscat mundus quā magna potestas

Dñe Sic

Sic mihi in his terris, ægroto dixit Iesus,
Tolle tuum lectum & ppriaste confer in ædes
Surrexit subito firmato in corpore gressu
Per mediam turbam populi admirantis abibat
Hinc laudes turbæ domino cecinerunt, q̄ alto
Tantam virtutem mortalibus addidit ipsis.

DOMINICA VICESIMA

Matthei 22.

Regnum coelorum simile est Hymeneæ paranti
Regali gnato, missisq; per omnia seruis
Compita, q̄ iubeant cunctos pperare vocatos.
Sed cuncti ad regis thalamos transire recusant.

Post alios misit seruos, quibus ista profatur,
Sese magnifice contiuia lauta parasse,
Altilia & tauros sumptu mactasse superbo.
Illi neglectis dapibus diuersa subibant,
Hic petiit agrestis fumantia culmina villæ
Ille suos quæstus, & grata negotia curat
Infantes reliquit seruos tenuere vocati
Et post probra neci malefana mente dedere.
Ac rex commotus misso agmine perdidit illos,
Illorumq; urbem rapido succenderat igni
Hinc famulis dixit, Conuiuia lauta parauit
Sed quoniam indignos sese fecere vocati,
Ite precor celeres per publica septa viarum,

Vtq;

Vtq; epulis adsint ad nostra impellite tecta

DOMINICA, XXI.

Regulus armipotens Galileis vixit in oris,

D in Arch

*a sanctis p[er] sol[ut]a h[ab]et
ips[us] in quo*
Atq[ue] vbi cognouit q[uo]d tum dixisset Iesus
omn[is]
Vade domū propere solpes tibi gnatus in æde,
omn[is]
Regulus ipse Deo cum c[er]tu credidit omni.

DOMINICA XXII:

Matthei. 18.

Regnum cœlorū simile est regiꝫ hominū,
Quē iuuat a proprijs rationē sumere seruis.
Ecce offertur ei seruus, qui multa talenta
Debebat, quē (cum non posset soluere) mandat
Vendi cum pueris, vxore, & debita solui
Tū famulus dominū prostrato corpore adorāt,
Heus inquit patienter age, me cuncta daturum
Debita polliceor, Dominus miseratus egentem
Protinus absoluit, reddendaq[ue] cuncta remisit.
Ille autem egressus conseruum offendit & inq[ui]t,
Mox tibi, quod debes, soluendū ē aut moriendū
Hæc dicens miserum constricto gutture traxit.
Ille rogat veniam supplex, seseq[ue] spopondit
Cuncta soluturum, sed nil valere precatus
Imo manu iniecta conseruum in vincula misit
Donec vel minimum persolueret ipse trientem
Porro conserui quando hæc infanda videbant,
Indoluere simul, regiꝫ hæc omnia narrant.
Tum grauit[er] motus dominus, seruoc[ue] vocato
Heus ait

Heus ait oranti tibi debita cuncta remissi
Perdite, non iridem cur conseruo faciebas?
Nec mora, vinxit eū tenebroso in carcere, donec
Ultima vel minimi reddatur portio nummi
Et Pater ipse meus, rutilis qui præsidet astris
Sic faciet vobis; si non de pectore vestro
Iuuerit orantium delicta remittere fratrum.

*pharisaus si
apostolus qui proximus est
ad faciem
est secundum
proinde*
DOMINICA XXIII.

Matthæi. 22.

*pharisaus et ad
m
tem
it.
at,
ndū
it.*
Consultat rursus pharisaica factio Christum
Vt verbis capiat, sumptoque satellite regis
Discipulos mittunt coram qui talia promant
Scimus veridicum te nunc venisse magistrum,
Nec tibi de quoque cura est, nec respicis vllum
Dic ergo, an liceat nobis prestare tributum?
Ille ubi conspexit vapidi penetralia cordis,
Quid me versuti, dixit, tentatis inique?
Oblatoque auro, visoque numismate census
Cuius imago, inquit, cuius inscriptio? dicunt
Cæsaris. At Christus mox intulit, ergo tributum
Reddite Cæsaribus, summoque holocausta parenti
Hoc dicto stupidi, cuncti illo abiire relicto.

*Thomæus et non
etiam
significat quod*
Dñj

DOMI

DOMINICA XXIII.

Matthæi. 9.
Tu prim

VNus primatum Christū reuerenter adorat,
 Ah mō defuncta est mea filia, funus acerbū
 Ipse veni atq; impone manū, tūc functa resurget
 Haud mora cum socijs illum est comitatus Iesus
 En mulier, fluxus quam bis sex torserat annis
 Sanguinis, & totū in medicos pfuderat aurum,
 A tergo accedens sic credula cogitat, o si
 Extremam Christi possem contingere vestem
 Salua statim fierem, Tū Christus dixerat illi,
 Filia ne trepida, tua te fiducia saluam
 Fecit, & extemplo stererat fons ille cruoris.
 Atq; vbi venisset Christus primatis in ædes,
 Et populi audisset fremitum vocemq; tubarum,
 Cedite mox inquit, non est defuncta puella,
 Sed tantum placido deuicta sopore quiescit.
 Talia dicentem populus ridebat Iesum,
 Sed Christus pulsa turba, eiecitq; tumultu
 Ingressus, dextram tenuit, dixitq; puellæ.
 Filia dico tibi confestim surge valeq;
 Protinus exurgit defuncta, cibumq; recepit.
 Rumor hic externas Christi manauit in vrbes,
 Et populi summo laudes cecinere tonanti.

In dedicatione

IN DEDICATIONE TEMPLI.

Lucæ. 19.

Ingressus venit Christus Hierichuntis in oras
 Ecce vir illustri Zachæus nomine fama
 Et peccatorum princeps, diuesq; potensq;
 Gestit hic Dominū spectare, quis esset, Iesum,
 Sed sua præ turbis implere optata nequibat,
 Corpore parvus erat, quare præcurrit in agros
 Et quod non habuit natura & corpore, supplet
 Arboris ascensu, quem cum vidisset Iesus,
 Heus Zachæe, inquit, celeri descendito passu
 Namq; tuas hodie diuertar oportet in ædes
 Nec mora festinus descendit, & excipit illum.
 Hæc ubi vidissent Pharisei, murmura miscunt
 Quod peccatoris sceleratas isset in ædes.
 Stans autem Zachæus ait, Domine ecce bonorum
 Dimidium miseris & egenis præsto meorum,
 Si quem præterea lusi cum fornore reddam.
 Christus ait, domui huic facta est virtusq; salusq;
 Filius Abrahami q; sit quoq; factus & heres
 Venit enim supera Christus Saluator ab arce
 In terram, ut quærat, quæ perdita quæq; reducat.

Soli Deo gloria.

D v

Preces

Gestis gestis gestis, et gestis

gestis gestis gestis, et gestis

PRECA'TIONES

(QVAS VVLGO COLLECTAS

vocant) quibus vtitur Ecclesia
diebus Dominicis, a

IOAN. SPANG.

carmine reddidit.

DOMINICA PRIMA ADVENTVS.

Heus age dirumpat tua diua potentia coelos
O pater, heus gnatum mitte benigne tuum
Eripi vt e vicijis mereamur te duce cunctis
Nostra quibus misere faucia corda iacent
Atq; vbi sint cordis purgata piacula nostri
Migret in æthereos spiritus ipse choros.

DOMINICA II. ADVENTVS.

Excitet alme parens tua gratia pectora nostra
Et via sit gnato iusta parata tuo
Huius vt extremū aduentū expectemus ouantes
Da tandem æterna posse salute frui.

DOMINICA III. ADVENTVS.

Aure preces facili pater optime suscipe nostras
Quæsumus & fusa nos tueare prece

Et nostri

PRECATIONES

Et nostri horrendas illustra pectoris umbras
Vt tenebris pulsas lux micet alma tuis.

DOMINICA IIII. ADVENTVS.

Heus age summe patres tua magna potentia mudo
Fulgeat, & nobis inclyte pastor ades.
Te duce sunt nostrae purgata piacula culpae]
Te duce sit rutilo mens socianda polo.

IN CHRISTI NATALITIO.

Da famulis pater almae tuis misteria gnati
Obsequio digno sic celebrare tui
Vt noua credentes Natalis liberet omnes
Quos vetus illaqueat criminis usque iugum.

DOMINICA NATALIS.

Ad tua vota parens actus sic dirige nostros
Et nos fac placitum semper obire tuum
Vt tibi per Christum meritos soluamus honores
Qui sacus intacta est virgine verus homo.

EPIPHANIAE.

Summe parens cuius lux inclyta verberat orbem
Et pulsas tenebris sidera clara micant
Quicquid tuum gnatum stella duce gentibus ortum
Monstrasti, & Christi paruula regna tui
Perpetua concede tuis gaudere salute
Et fac tranquillos semper habere dies

Quodque

PRECATIONES

Quodq; Magorū oculis adflasti & mentib⁹, illud
Splendidulum nostris cordibus adde iubar.

DOMINICA PRIMA POST

Epiphaniæ.

Vota Deus populi solita pietate capesse
Mansuescant nostra numina læsa prece
Vt quid opus facto, puris spectemus ocellis
Et duce te sanctum concomitemur opus.

DOMINICA II.

O pater omnipotens terræq; poli⁹ creator
Cuius ad hæc nutum machina tota tremitt
Tu nostras admitt preces clementer & audi
Et fac securæ pacis habere dies.

DOMINICA III.

Respice q̃ fragilis nostræ est substantia carnis
Et pater opratam cœlitus adfer opem.

DOMINICA IIII.

O pater in fragili qui tanta pericula carne
Vulnera, & ærumnas, probra, crucemq; locas
Quæsumus vt miseris p̃ffes medicamē olympo
Quod nostris sanctam viribus addat opem

Tu mentes

DOMINICAE.

Tu mentes ægras & corpora fessa leuato
Corpora lætifero semisepulta thoro
Vt quas ob culpam meruit mens conscia poenas
Te duce vincamus, desq; salute frui.

DOMINICA V.

Custodi pater alme tuos pietate perhenni
Qui solus nostræ es portus & aura ratis
Vt qui spe sola diuinæ innitimur auræ
Auxilium liceat semper habere tuum.

DOMINICA SEPTVAGESIMAE.

Vota tui populi clementer quæsumus audi
Et pie deuotas suscipe Christe preces
Vt qui pro nostro delicto affligimur, in te
Abluti æternam percipiamus opem.

DOMINICA SEXAGESIMAE.

Conspicis alme parens, quā sit nostra actio nulla
Quam inualidæ vires inualidumq; caput
Nos precor in cunctis solita pietate periclis
Conserua, & rutili gaudia redde poli.

DOMINICA QVINQVAGE-
SIMAE.

Audi

PRECATIONES

Audi q̄so preces supplex pater optime nostras
Sordibus absterlis noxia pelle procul.

DOMINICA INVOCAVIT.

Tu scelere offensus pater accipe vota precantum
Et veniat no ster in tua sancta dolor
Nam peccasse pudet, tu tolle flagella benignus,
Quæ peperit famulis lubrica vita tuis.

REMINISCERE.

Magne pater diuū pprium est cui parcere semper
Nomen in exhaustæ qui pietatis habes
Non vis vt pereat peccator crimine merus
Conuersus viuat vis benediste magis
Parce igitur culpis, & quæq; libidine turpi
Irrepere animis te miserante cadant.

DOMINICA OCULI.

Quæsumus alme parens tu respice vota piorum
Subq; tuis alis plebs tua tuta cuber.

L A E T A R E.

O pater ex nostris qui iuste adfligimur ausis
Et quos infandum trudit ad ima scelus

Da

DOMINICAE.

Da precor absterfis diuina palatia culpis
Ut tuus æterno tempore duret honor.

IUDICA.

Conditor alme tuū qui nostra ob crimina gnati
Ut nos eriperes e Phlegetontis aquis
Sponte sua nostræ tolerantem incommoda vitæ
Passus es horrenda morte subire crucem
Fac vbi putre cubat tumulo post fata cadauer
Migret in æthereas spiritus ipse domos.

DOMINICA PALMARVM.

Rex hominū & summi soboles æterna parentis
Pro nostra veniens Christe salute mori
Qui subis erumnas mortali in corpore nostras
Pro nobisq; ferens vulnera, tela, crucem,
Impia qui proprio purgasti sanguine secla
Mersa luto scelorum quæ iacuere diu
Tu nostri miserere deus miserere tuorum
Te dignum nostris fletibus esse sine
Per madefacta precor tua vulnera mitis adesto
Ne timeant Stygios conscia corda lupos
Tu nos Christe tuis tu nos defende sub alis
Abluat effusus crimina nostra cruor
Tu via, vita, salus, portus, medicina, triumphus,
Tu satis es nobis, te sine nulla salus.

DOMI-

P
PRECATIONES
DOMINICA PASCHAE.

Summe parens ad regna tuo qui coelica gnato
Deiſto mortis principe pandis iter
Quas pius aspiras lachrymas & vota preceſſu
Implere vt liceat tu Deus adfer

QVASI MODO GE ITI.

Da pater omnipotens, vt qui Paſchalia feſta
Et Chriſti laetos egimus uſq; dies
Da precor vt noſtris ſint conſona peſtora verbis
Et quod verba docent, id quoq; facta probent.

MISERICORDIA DOMINI.

Sancte parens humili qui perdita ſecula gnato
Erigis, e populo triſtia deme tuo
Et quos perpetuae rapuiſti e carcere mortis,
Hos fac aeterna pace boniſq; frui.

IVBILATE.

Qui miſerum reuocas a crimine Chriſte popellu
Et verum vero lumine pandis iter
Chriſtigenis concede tuis, tua uota ſequantur
Quaeq; tuo verbo ſunt inimica, negent.

CANTATE.

Qui

DOMINICAE.

Qui facis vnanimem concordi pectore plebem
Et Christi geminos verba subire polos
Quodq; iubes concede tuis id amare popellis
Et tua quæ spondes poscere vota lubens
Mundanas propter res vt sint pectora nostra
Fixa vbi sunt summo gaudia vera polo.

VOCÊ IVCVNDITATIS.

O Deus, vnde fluit rerum farrago bonarum
Porrige supplicibus numina sancta tuis
Vt memores quod sit teneamus te duce rectum
Teq; gubernante perficiamus idem.

IN ASCENSU DOMINICO.

Da pater omnipotens, vt qui coelestibus ausis
Ad coelos gnatum credimus isse tuum
Dum manet in terris putre & mortale cadauer
Viuat Olympiacis spiritus ipse choris.

EXAVDI.

Sit pater in nobis semper tua sancta voluntas
Et tibi fac dignas pangere corde preces.

DOMINICA PENTHECOSTES.

E O pater

PRECATIONES.

O pater omnipotens, qui credula corda tuorum
Implesti rutilo pneumatis igne sacri
Aethereum nostris iubar implue sensibus illud
Coetus Apostolicus quo solidatus erat
Vt rectum semper mens cogitet, osue loquatur
Atq; operi diuam spiritus addat opem.

DOMINICA TRINITATIS.

Summe Deus triadem puro qui pectore sanctam
Donasti famulis credere posse tuis
Et monadem lachrymis in maiestate profusis
Poplite & flexo numina scire Dei
Vt fidei inuicto firmatos robore sanctæ
Quæsumus a cunctis nos tueare malis

DOMINICA I.

Magne parens in te sperantum maxima virtus
Quin patula nostras accipis aure preces
Nam sine te frustra mortales cura remordet
Hic vbi diuina destituuntur ope
Te duce fac leges implere fideliter omnes
Quapropter superam tu pius adfer opem
Intrepidi vt Christi possimus adire tribunal
Et post fata sacro viuere in Elysio.

DOML

DOMINICAE.
DOMINICA II.

O pater omnipotens celli fabricator Olympi
Munia fac aures nostra mouere tuas
Sit timor in nobis & amor, sit gloria, virtus,
Magnifice nomen fac celebrare tuum
Nunq̃ etenim abs te aliquis nō exauditus abiuit
Quem tibi cœlestis numine iunxit amor.

DOMINICA III.

Sancte parens in te sperantum vita salusq̃
Et custos plebis spesq̃ decusq̃ tuæ
Quo sine nil validū, nil sanctum permanet vnq̃
Implue tu nobis cum pietate fidem
Vt duce te mundi commeritia vana perosi
Intret in æternas spiritus ipse domos.

DOMINICA IIII.

O pater omnipotens mundi tu dirige cursus
Te duce sit nobis pax bona, vita, salus,
Fac pareat fidei sanctos Ecclesia fructus
Te duce tranquillos viuat agatq̃ dies.

DOMINICA V.

Omnipotens æterne Deus qui sponte parasti
Dilectis famulis cœlica regna tuis

E ij

Viuis

Preces

PRECATIONES

Viuificum nostris infundito cordibus ignem
Nostris synceram sensibus adde fidem
Vt te laudantes celebri super omnia cantu
Promissis liceat semper adesse tuis.

DOMINICA VI.

Heus age virtutū cultor, bona cuncta gubernans
Quiq; sub his astris optima quæq; creas
Inferre pectoribus cœlestia numina nostris,
Crescat & in nobis fac precor alma fides
Vt bona quæ dederis foueas, & numine sacro
Quæ data sunt serues, & pietate colas.

DOMINICA VII.

Summe parens, cuius nulla in re fallitur ordo
Omnia & arbitrio stantq; caduntq; tuo
Fac precor a nobis vt noxia quæq; repellas
Et bona quæ prosunt reddito cuncta pijs.

DOMINICA VIII.

Pneuma tuū largire sacrum pater optime nobis
Implue viuificum in pectora nostra iubar
Fac age qd rectum, quid sanctum, qdue decorū
Mens capit & promunt guttura, facta probent
Vt

DOMINICAE.

Vt sine te nullam qui viuere possumus horam,
Exigere indultos te duce præbe dies.

DOMINICA IX.

Vota Deus facili pia quæsumus aure capesse,
Et nostræ veniant in tua sancta preces
Supplicibusq; tuis vt præstes dona cupita
Fac tibi quæ placeant, poscere semper opes.

DOMINICA X.

Summe pater, cuius diuina potentia fulget
Parcendo ad geminos & bonitate polos
Fac tua mansuescat nostro censura precatu
Gratia sit famulis conciliata tuis
Ad tua supplicibus currentes munia votis
Fac post æthereas fata subire domos.

DOMINICA XI.

Alme parens fidei fons & pietatis origo
Qui populo adspiras vota precesq; tuo
Fac tua nos foueat pietas, tu crimina purga
Et duce te lapsis gratia præstet opem
Cōscia quas meruit mens nostra abradito culpas
Vt nostræ veniant in tua regna preces.

E iij

DOMI

m

**PRECATIONES.
DOMINICA XII.**

O pater omnipotens de cuius munere venit
Vt tibi credentes congrua dona ferant
Ad tua nos lachrymis fac currere vota profusis
Præcludant nostram scandala nulla viam.

DOMINICA XIII.

Da pater vt sanctum plebs credula spiret amorē
Crescat & in famulis spesq; fidesq; tuis
Et tua vt illustri capiamus vota triumpho
Fac quæ decernis semper amare lubens.

DOMINICA. XIII.

Stet tua sancte parens Ecclesia pace perhenni
Et duce te inuicta sit solidata basi
Nam sine te languent humano in corpore vires
Et rumpunt vigiles stramina nostra dex
Quæsumus adfer opem, fac noxia quæq; repellas
Et nostra auxilijs dirige vota tuis.

DOMINICA XV.

Sit Deus alme tua pietate Ecclesia munda
Et plebs auxilio sit solidata tuo
Et quia salua potest sine te consistere nunq̃
Semper eam stabilem numine redde tuo.

DOMI.

DOMINICAE.
DOMINICA XVI.

Nos pie præueniat tua gratia nosq; sequatur
Vt sanctum in nobis semper abundet opus.

DOMINICA XVII.

Da Deus infernæ contagia dira cohortis
Et fugere humani spurca venena luti
Vt tua sincera sectemur dogmata mente
Fac lætum in superis tempus habere choris.

DOMINICA XVIII.

Dirigat omnipotens pietas tua pectora nostra
Nam sine te nihil est posse placere tibi.

DOMINICA XIX.

Cuncta Deus nobis aduersa exclude benignus
Adsis supplicibus rex benedicte tuis
Vt positi pulsus in libertate procellis
Quæ tua sunt superum vota sequamur ope.

DOMINICA XX.

Quæsumus alme pater populo largire fideli
Et sine sorde animos, & sine lite dies.
Vt simul offensa & macula purgatus ab omni
Supplice te semper excolat ore Deum.

E iiii

DOMI

PRECATIONES
DOMINICA XXI.

Te pater omnipotens deuoro quæsumus ore
Custodi plebem pro pietate tuam
Libera vt in cunctis te sit custode periclis
Et tibi synceras soluat agatq; preces.

DOMINICA XXII.

Spes nostra & virtus, scutum, munimen, asylum,
Publica Christigenum suscipe vota Deus
Qui pietate vales, da cum virtute potiri.
Quod petimus fusa credula turba prece.

DOMINICA XXIII.

Ablue quæso tui pater o delicta popelli
Quæ genus humanum sub sua iura trahunt
Vt peccatorum deterfis te duce vinclis
Possimus rutili regna subire poli.

DOMINICA XXIII.

Quæsumus omnipotens tua gratia velle tuorum
Excitet, & nostrum numine firmet opus
Vt fidei fructus solida hic pietate ferentes
Postmodo cœlestem percipiamus opem.

DOMINICA XXV.

Huc

Quinto
DOMINICAE.

Huc ades alme parens, tua magna potentia tecur.
Qua Phlegetontiacos obruis ipse Deos
Quasq; tuæ plebi clemens prouiseris olim
Vsq; tua in finem gratia seruet opes.

PRO ECCLESIA.

Ad te conscendant nostri pie Christe precatus
Aq; tuis famulis omne repelle malum

PRO PACE.

Qui dator es pacis, custos rex Christe & amator
Qui potes optatæ ferre salutis opem,
A cunctis defende tuos turbisq; malisq;
Vt duce te hostilis sint procul arma viri.

PRO CASTITATE.

Vre tui sancto diuini numinis igne
Et renes nostros cordaq; nostra Deus
Vt tibi & integro placeamus corpore semper
Et mens in cultu casta sit vsq; tuo.

PRECATIO MATVTINA.

O Deus humanæ spes vnica & optima turbæ
Qui sine fine manes principioq; cares

E v

Non

PRECATIONES

Non auerte tuos, quibus omnia cernis, ocellos
Sed nos a cunctis protege quæso malis
Respice me miserum cœli fabricator & orbis
Me rege per totum pro pietate diem
Tu mihi sis clypeus, robur, solamen, Asylum
Tu solus famulos pace beare potes
Me totum commendo tibi, tibi fidere tutum est
Te penes & solum vita salusq; manet.
O Deus, o rerum pater, o rex inclyte Christe
Fac tibi sincero corde placere queam
Vtq; tui maneam studiosus nominis, atq;
Discam mundanas spernere delicias
Vtq; tibi toto possim confidere corde.
Et fac ne sæuo presens ab hoste, cadam.

PRECATIO VESPERTINA.

Tu mentis nostras illustra quæsumus umbras
Insidias noctis Christe repelle procul
Nos salua & lucem nobis concede perhennem
Et benedic populum rex benedicte tuum
Me tibi commendo, tibi me iam porrigo Christe
Clemens tu famulum protege quæso tuum.

TRIVM

TRIUMPHVS CHRISTI HEROICVS.

CUm faber astrorū mortis pateretur acerbum
In cruce supplicium, sese non posse dolores
Ferre creatoris, mundus clamabat & astra *m*
Igniuomi solis, lumen nox abstulit atra
Contremuit tellus, scopuli, rupeſq; dehiscunt
Et quid opus multis, lugebant cuncta creata,
Rex cœli vt Christus Phlegetontis regna subiuit
Princeps regali Pluto prospexit ab aula
Ad sua dum senſit concurrere limina Christum
O ſocij exclamat, iam tempus ſumere tela
Quandoq; hic ſaniæ pſuſus mēbra p̄p̄nquat
Prædaturus opes noſtras vmbraſq; animaſq;
Scandite teſta alacres, hoſtemq; a limine telis
Arcete obiectis, multa & compage ſerarum
Regalem interea noſ hic tutabimur armis
Obicibus crebris & duris veſtibus aulam
Agmine factō illi ſumma ad faſtigia currunt
Vocibus horriſonis & teſta & mœnia complent
Ecce autem Chriſtus per tætra ſilentia rupit
Lumine ſidereo, claraq; in luce refulſit
Heuſ agite vmbraſarum procereſ, attollite portae
Portarum ſeraſ, & magnos demite veſteſ
Quid miſeri audetiſ cōtra capere arma tonantē?
Hic

Hic ego rex vester, frustra est oblistere regi
Hæc ubi dixisset subitus pavor occupat omnes
Turmatim effugiunt, vlulatibus aera complent
Nec mora cum sonitu postes cecidere solutis
Cardinibus, magnamq; dedit collapsa ruinam
Ianua, & admittunt concussa palatia Christum
Obstupuit prior ipse Charon, seq; abdit in vlua
Et canis obstupuit claudens tria Cerberus ora
Gorgones Harpiæq; tremunt pauet ipsa Megera
Tisiphone, Alecto, perculsæ luce molesta
Vltrices, diræ, furia, Parcæq; sorores
Et quid multa silent, gemitus, tormenta, dolores
Quo simul ingreditur, Christ⁹ tremere omnia cir
Sed gaudet animæ sanctæ, manesc; piorum (cum
Primus Adam ante alios palmas ad sidera lætus
Extulit, & dominum deuota est voce precatus,
Expectate venis miseris o sancte redemptor
Da requiem finemq; malis ser ad astra redemptos
Sic pater Habramus, puer Isaac atq; Iacobus
Procedunt alacres, iuxta formosus Ioseph
Et Moses sanctus & vita insignis Aaron
Et Iosue inuictus, reliqui regesq; ducesq;
Et patriæ vindex Machabeus origine Iudas
Inde alij patres fama super ethera noti
Candidus ille chorus Christū reuerenter adorat
Regius ante alios varēs notissima proles

Stirpis

Stir
Pect
Dul
Ant
Tine
Salu
Dest
Ami
Aspi
Et po
Tum
Poni
Ipse
Hæc
Horn
Extra
Horn
Immo
Ac D
Intul
Hinc
Miles
Quo
Aude
Sed S
Surrex

Stirpis Iesseæ cytharam tangebatur eburno
Pectine, & ad numeros vna omnes voce precati
Dulce melos pangunt concordi carmine vates
Ante alios iuuenis qui Christum nuper ad vndas
Tinexerat, hic letis concentibus agnifer ibat
Salue herebi victor, domitor salue inclite mortis
Destructor scelerum, salue o fortissime vindex
Amissæ vitæ, Salue o spes vna salutis
Aspice plasma tuum Sancte & venerande creator
Et post tot gemitus nos duc ad regna polorum
Tum Christus verbis animas adfatur amicis
Ponite corde metum tristes secludite curas
Ipse vbi tempus erit vos ad mea regna reducam
Hæc dicens fractis portarum molibus intrat
Horrendi ditis regnum, quem protinus inde
Extractum vinclis & carcere frenat opaco
Horrendum ille tonans nequicq; palpitat artus
Inmordetq; seras indignaturq; teneri
At Deus ille Stigis domitor phlegetonte relicto
Intulit Elisio raptos de carcere patres
Hinc redit a tumulo rediuiuus peruigil ipsum
Miles vbi clausum studio seruabat inani
Quos tremor attonitos sic fecerat, vt neq; dictis
Auderent contra aut sumptis insurgere telis
Sed Solimam ingressi magnis terroribus urbem
Surrexisse aiunt magno cum robore Christum
Interea

Interea sese vitæ reparator amicis
Discipulisq; suis rediuuium præbuit, & post
Quadraginta dies coelestia regna reuisit
Quæ mox venturū rursus expectamus ab alto,
Arbiter vt iusta cunctis det præmia lance

TROPHEVM CHRISTI.

Rex ergo noster Christus super omnia regnat
Et veluti quondam belli statuere Trophæa
Magnanimi Graium procures, regesq; Latini,
Sic Christus statuit celebris victricia pugnae
Signa suæ, signa æternos mansura sub annos.

CRUX.

Arboris ipse crucem posuit venerabile lignum,
De cuius ramis fractis ceruicibus huius
Vincti dependent oculisurgentibus hostes.

PLUTO.

Ante alios Stigius pluto de stipite pender
Arcubus attritis, tælis, laqueis, pedicisq;.

MORS.

Hinc alia morris de stipite pender imago
Pallida, cæca, ferox, elinguis, frigore torpens
Dentibus excussis & truncis naribus ora
Horrida commonstrans & hyantia guttura late

INFERNVS.

Fronde alia inferni dirupti ianua pender
Postibus attritis, cum cardinibusq; serisq;.

MALA

Postibus attritis cum cardinibusq; serisq;.

lto,

at

um,

ate

LA

BIBLIOTEKA KÓRNICKA

13988

